

[K. B. Andersen.]

man da vel klar over, at vi ikke kan holde udenlandske annoncører ude fra dem, så nogen ensidig hjælpeaktion for danske firmaer kan det aldrig blive.

Jeg står her med et brev fra en forretningsmand — det er skrevet den 3. april — hvori han vender sig stærkt mod tanken om reklame i TV og radio og som begrundelse for den interesse, der er fra visse sider inden for reklamebranchen, siger:

„Med hensyn til Dansk Annoncørforening, der arbejder energisk for reklame i dansk radio og fjernsyn, tillader jeg mig at henvise til, at i denne forening er der også en omfattende repræsentation fra udenlandske interesser især målt i reklameomsætning.“

Jeg tror, man skal være klar over, at det i hvert fald ikke er en ensidig hjælp for dansk produktion, der her er tale om. Men som sagt, lad os vente med at tage hatten af, til vi møder manden, det er god gammel skik, og ikke stå dybt bøjet med hatten i hånden på lang afstand.

Men hvad så med musikprogrammerne? Her er vel i virkeligheden kilden til ophidselsen i forbindelse med aktionen mod Radio Mercur. Det er konstateret, at der er behov for musik, bl. a. lettilgængelig musik til arbejdet o. lign. ud over, hvad Danmarks radio i øjeblikket dækker. Det spørgsmål kan man tage fat på og prøve på at finde en løsning på, sådan som det også er antydnet. Det vil ikke uden videre sige, at der er tale om at sænke niveauet i Danmarks radio; der er jo meget godt med gartnere, måger og vuggeviser i forvejen. Det er da givet, at Danmarks radio, hvis dens ledelse vil, fuldt ud kan imødekomme det musikbehov, der findes, og også gøre det både bedre og mere tiltrækkende, end Mercur hidtil har gjort det. Så kan man spørge, og det vil jeg også gerne spørge om: hvorfor har man så ikke gjort det indtil dette øjeblik? Tænk, om radioen selv havde taget hele sendefeltet i brug, så var der blevet bedre plads både for den ene og den anden slags programmer, og så havde vi været fri for den debat om radiosendere, vi havde for lidt siden.

Der er altså mange sider af den sag, som de to partiers forslagsstillere her har præ-

senteret for os. Den eneste side, det er svært at få øje på, er den, der har med ytringsfrihed eller næringsfrihed at gøre. Der kan jeg helt tilslutte mig det citat fra Berlingske Tidende, som den højtærede kulturminister anførte for lidt siden.

Mit parti erkender, at der er en meget levende interesse for de spørgsmål, vi her har til debat. Vi har givet udtryk for vore principielle synspunkter og vor principielle modstand mod reklame i radio og fjernsyn, men det er da klart, at vi ikke vil afvise at tage del i en udvalgsbehandling, ligesom vi ikke plejer at sætte pris på, at oppositionen afviser at tage del i udvalgsbehandlingen af vore forslag. Vi vil gerne tage del i en endda meget grundig udvalgsbehandling, så vi virkelig kan søge at få skabt klarhed over de problemer af teknisk, økonomisk og kulturel art, der vil være forbundet med det alvorlige spørgsmål om eventuelt at forlade det nuværende radiospredningssystem. Der opnås ikke noget ved en hastig, overfladisk paradebehandling. Nu er forslaget lagt på tingets bord, så må vi opfatte det som en invitation til et sagligt og grundigt arbejde i et udvalg, og det gør vi altså også.

Harald Nielsen: Jeg beder den højtærede formand tillade, at jeg, idet jeg knytter tråden til det sidste forslag, vi behandlede, gør en enkelt bemærkning til den højtærede trafikminister, som mente, at vi skulle bære kappen på begge skuldre, vi, der havde stemt i Nordisk Råd for den rekommandation, der kræver, at der bringes ordnede forhold i æteren. Det kan jeg ikke anerkende. Det, vi stemte for ved den lejlighed, var, at man skulle træffe foranstaltninger til at bringe ordnede forhold til veje, og så syntes jeg rent umiddelbart, at det var naturligt, at de, der var enige om, at der skulle træffes sådanne foranstaltninger, havde tilkendegivet det, og at vi så havde talt sammen om, på hvilken måde det skulle ske, hvordan disse foranstaltninger skulle være. I stedet er vi blevet præsenteret for et forslag, som vi må tvivle på kan føre frem til målet, og som vi også må tvivle på nødvendigheden af, idet jeg altså har den opfattelse, at hvis der først på legal basis er en reklamesender, vil illegale sendere ikke længere kunne